

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ . . . Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Ἡ πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΕΚΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἦνουναι δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Σ)βρίου 1897 μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1898· καὶ ὀφείλουν οἱ αἰτοῦντες νὰ ὑπογράψωσι συνδρομητὰ νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μόνον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐξαεταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Δεινὴ ἔρις συνταράσσει τὴν δημοσιογραφίαν, τοὺς στρατιωτικοὺς κύκλους, τὸν ἐπὶ τὸν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸν καὶ τὸ ἐπιτελεῖον τῆς Α. Υ. τοῦ Διαδόχου ὡς ἀρχηγοῦ τοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ στρατοῦ. Ἐπιτηδεύως πως, ἀπὸ τινος, βεβλη ἐκτοξεύονται κατὰ τοῦ στρατηγοῦ κ. Σμολένσκη, δι' ὧν πειρῶνται, οἱ ἔχοντες συμφέρον, νὰ μειώσωσι τὴν ἐντύπωσιν τὴν παρήγαγον εἰς τὸ Πανελλήνιον τὰ ἀνδραγαθήματα τοῦ στρατηγοῦ. Πάντες δὲ ἐνθυμούμεθα ὅτι καὶ ἐν ᾧ εἰστέτι τὸ στράτευμα εὐρίσκετο εἰς ἀνακαυχὴν, ἀναπαυόμενον εἰς τὰς Θερμοπύλας, διεσπείροντο φῆμαι κατὰ τοῦ στρατηγοῦ καὶ μετὰ ταῦτα οὐκ ὀλίγαι διαβολαὶ ὑπεβλήθησαν.

Ἀλλὰ τῶρα τὸ ζήτημα ἔλαβεν ἐντελὲς διαφορετικὸν χαρακτήρα. Ἦχθη καὶ εἰς τὴν δημοσιογραφίαν καὶ διηρέθη αὕτη εἰς δύο ἀντίθετα στρατόπεδα, ἢ μᾶλλον ἅπανα ἡ δημοσιογραφία ἐτάχθη εἰς τὸ πλεῖστον τοῦ στρατηγοῦ Σμολένσκη καὶ ὑπερημύνθη τῆς τιμῆς τοῦ, ὡς αὐτὸς ἔσωσε τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης πολεμῶν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ὅτε οἱ ἀντίπαλοί του, αὐτοὶ δηλαδὴ οἵτινες θέλουν νὰ τὸν κατηγορήσουν σήμερον, ἔφευγον ἀστραπηδὸν ἀπὸ Λάρισσαν εἰς Φάρσαλλα, ἀπὸ Φάρσαλλα εἰς Δομοκὸν καὶ ἀπὸ Δομοκὸν εἰς Θερμοπύλας καὶ ἐὰν τὸ τηλεγράφημα τοῦ Τσάρου δὲν παρεκώλυε τὴν Τουρκικὴν προέλασιν θὰ ἔφευγον καὶ μέχρις Ἀθηνῶν, ἐγκαταλείποντες ἀτιμαζομένην τὴν πατρίδα καὶ καταπατουμένην ἀπὸ τοὺς πόδας τοῦ ἐχθροῦ.

Λοιπὸν κατὰ τοὺς κυρίους αὐτοὺς ὁ Σμολένσκης δὲν εἶνε ἥρως, δὲν ἔκαμε τίποτε, μὰ τίποτε ἐντελὲς! μάλιστα παρέλειψε τὸ καθήκον του καὶ πρέπει νὰ παραπεμφθῇ εἰς εἰδικὸν στρατοδικεῖον ὅπως δικασθῇ!!! Διὰ τὴν εἰδικὴν ἐτόλμησεν ὁ ἀναιδὴς στρατηγὸς ἐν ᾧ οἱ ἄλλοι ἔφευγον εἰς Λάρισσαν νὰ κατανακλήτῃ τὸν ἐχθρὸν εἰς Ρεβένι, καὶ ἐν ᾧ πάλιν τὸ ἐκὸς ἀπὸ Φάρσαλλα, αὐτὸς ἔμενεν εἰς Βελεστίνον καὶ ἀφοῦ κατετρώπωσε τὸν ἐχθρὸν εἶχε πάλιν τὴν ἀναιδείαν νὰ μὴ φύγῃ ἀπ' ἐκεῖ, ἀλλὰ νὰ ζητῇ ὅπως τῷ ἐπιτραπῇ νὰ κινηγήσῃ τὸν ἐχθρὸν καὶ τὸν ἐκδιώξῃ ἀπὸ τὴν Λάρισσαν.

Ἀκούς τόλμη; ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ φεύγῃ μετὰ τὰς σάρακα ἐκάθητο καὶ ἐπολεμοῦσε; Καὶ εἰπεῖτα ἐὰν ἐνίκησε ὁ Σμολένσκης (λέγουσιν οἱ κατηγοροὶ) τὸ σχέδιον τῆς μάχης τὸ ἔκαμε ὁ δεινός...

Ἡ ἔρις αὕτη δὲν κατέπαυσε, ἀλλ' εἶνε ζωηρὰ καὶ ὡς εἰκάζομεν θέλει ἔτι περισσότερον δευνθῇ διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διαδόχου. Διότι, ὡς βεβαιούται, εἰς τὴν ψυχὴν τῆς Α. Υ. κατῳρῶσαν οἱ περιφρημοὶ ἐπιτελεῖς νὰ ἐνσταλάξωσι τὴν πικρίαν ὅλην καὶ τὸ μῖτος ὅπερ αἰσθάνονται κατὰ τοῦ Σμολένσκη, ὅστις, μὴ φημιζόμενος πρὸ τοῦ πολέμου ἐπὶ στρατιωτικῇ μορφώσει, μὴ περιφερόμενος κομπαστικῶς εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου στρίβων τὸν μύστακα καὶ κραδαίνων τὸ ξίφος, εἰδείξεν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης ὅτι ἦτο ὁ ἀριστος τῶν στρατιωτῶν γνωρίζων νὰ μάχεται ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ νὰ ἀποθάνῃ ὑπερασπιζόμενος αὐτήν.

Δὲν γνωρίζομεν ἂν ὄντως ὁ Διαδόχος τοιαῦτα σκέπτεται περὶ τοῦ στρατηγοῦ; γνωρίζομεν μόνον ὅτι ὁ λαὸς μετ' ἀηδίας παρηκολούθησε τὸν ἀγῶνα τοῦτον καὶ τὴν ὑποκρυπτομένην εἰς αὐτὸν κακολογίαν· δὲν εἶνε ἀγὼν πρὸς ἐπικράτησιν τῆς ἀληθείας ἢ πρὸς ἐξακρίβωσιν λάθους ὅπερ ἐνδέχεται νὰ παρεισέφησεν· εἶνε ἀγὼν πρὸς ἐξόντωσιν τοῦ στρατηγοῦ· εἰς πολλῶν τὴν συνείδησιν βαρύνει ἡ δόξα καὶ ἡ ὑπεροχὴ τοῦ στρατηγοῦ πολὺ. Δὲν θέλουν ὁ λαὸς νὰ ἀτενίσῃ πρὸς τὸν ἄνδρα μετ' ἀγάπης καὶ ἐνθουσιασμοῦ.

Ἐν τῷ ἀγῶνι ὅμως τούτῳ τῆς ἐξοντώσεως ὁ λαὸς καὶ ἡ δημοσιογραφία εὐρέθησαν εἰς τὸ πλεῖστον τοῦ στρατηγοῦ. Ἐκεῖνοι οἱ τινος συνεπολέμησαν μετ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἔθνος τὸ ὁποῖον ἐπεκύρωσε τοὺς πολεμικοὺς του θριάμβους δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἀφήσωσιν αὐτὸν ἀνυπεράσπιστον κατὰ τῆς ψευδολογίας! Ἐπειτα, τὸ ἔθνος ἤθελεν ἓνα ἥρωα· καὶ ἂν δὲν εὐρίσκετο πραγματικὸν θὰ ἐπλαττε τοιοῦτον ἀπὸ κηρὸν ἵνα παραμυθῇ διὰ τὰ ἀτυχήματα. Εὐτυχῶς ὁ ἥρως δὲν εἶνε ἀπὸ κηρὸν, εἶνε πραγματικὸς ἥρως γινώσκων, ὡς ἐν πολέμῳ οὕτῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ, νὰ ἐργάζεται ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος καὶ τοῦ ἔθνους.

Νομίζομεν ὅτι, τὸ ἓνα καὶ μόνον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ὑπεκκαίει τὸν κατὰ τοῦ στρατηγοῦ πόλεμον ὀφείλει, ὅταν παρωμοιάζεν αὐτὸν πρὸς τὸν Βουλαντζή, νὰ ἐνθυμηθῇ ὅτι τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν χιλιάδες λαοῦ κατέκλυζον τὰς περὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ὁδοὺς καὶ ἐφώναζον, Ζήτω ὁ Σμολένσκης! Κἀτ' οἱ . . . προδόται, ὁ Σμολένσκης ἐπέβαλε σιγὴν εἰς τοὺς ζητωκραυγάζοντας, εἰπὼν ὅτι αἱ περιστάσεις καὶ τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος δὲν ἐπιτρέπουν ζητωκραυγὰς ἄλλας ἢ μόνον ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Ἐὰν ὁ Σμολένσκης ἦτο Βουλαντζὴ θὰ περιέβαλε τὴν κεφαλὴν του μετ' ἐρυθροῦν σκουφῶν καὶ ὁ λαὸς θὰ τὸν ἠκολούθει σύσσωμος.

Ὅθεν ἀνάρμοστοι εἶνε τοιοῦτοι ἀγῶνες καὶ καλὰ θὰ πράξωσιν οἱ ὑποκινούμενοι αὐτοὺς νὰ μὴ λησμονήσωσιν ὅτι ἡ ὑπομονὴ τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ ἐξηντλήθη ἀπὸ τοὺς ἐσωτερικοὺς σπαραγμοὺς καὶ τὰ ἀλληλοφαγώματα. Διὰ τῶν ἀγῶνων δὲ τούτων, οἵτινες ἀμέσως

μετὰ τὸν πόλεμον ἐπιχειροῦνται, ἐπανερχόμεθα εἰς τὰς πρὸ αὐτοῦ ἐποχὰς καὶ συνεχίζομεν τὸ δλέθριον σύστημα ὅπερ κατέστρεψε τὸ ἔθνος καὶ ἐπέφερε τὴν κακοδαιμονίαν αὐτοῦ.

ΛΟΓΟΣ

ΕΚΦΩΝΗΣΕΙΣ

ΕΝ Τῷ ΝΑῶ ΤΗΣ ΧΡΥΣΟΣΠΗΛΑΙΩΤΙΣΣΗΣ

ὑπὸ ἸΩΑΝΝΟΥ ΛΑΜΠΡΙΔΗ, δικηγόρου

τῇ 17 Ἰανουαρίου.

(Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ Νεομάρτυρος Ἀγίου Γεωργίου ἐτελέσθη ἐν τῷ ναῷ τῆς Χρυσόσπηλαιωτίσσης τὸ παρελθὸν Σάββατον ἡ συνήθης τελετὴ· ὁ δὲ Ἡπειρώτης δικηγόρος κ. Λαμπρίδης ἐξεφώνησε τὸν ἐπόμενον λόγον.)

Δειλὸν, δειλότερον παρὰ ποτὲ κρούεται σήμερον τὸ σήμακτρον τὸ καλοῦν τοὺς χριστιανικοὺς τῶν Ἰωαννίνων εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Νεομάρτυρος Γεωργίου. Οἱ ἥχοι τοῦ σιδηροῦ ἐκείνου τεμαχίου ἀπώλεσαν τὴν προσκλητήριον δύναμιν, ἀπώλεσαν τὸν τόνον τῆς ἐλπίδος!

Ἄν ὁ προαιώνιος κατακτητὴς ἄκων ἠνέχθη τὴν θρησκείαν τῶν δουλωθέντων λαῶν, ἀρνείται ὅμως εἰς αὐτοὺς τὴν πατρίδα, τῆς ὁποίας τὰς ἐλπίδας ζωηρότερον ἢ ποτὲ, εὐοκνότερον ἢ ἄλλοτε ἀπὸ ἐξηκονταετίας ἀντελάλησεν εἰς τὰς καρδίας τῶν Ἡπειρωτῶν τὸ σήμακτρον ἐκεῖνο κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1879, ἐλπίδας, ἃς φεῖ! σήμερον δὲν σημαίνει εἰς τὴν ψυχὴν τῶν Ἡπειρωτῶν.

Κεκυφότες, συνεσταλμένοι, περιδεεῖς θὰ συνέλθωσι φέτος τῶν Ἰωαννίνων οἱ κάτοικοι, ὅπως ἐορτάσωσιν, ἂν τὸ πένθος ἐορτάζῃ, τὴν μνήμην τοῦ ταπεινοῦ ἐκείνου, ἀλλὰ μεγάλου τὸ φρόνημα ἱπποκόμου, ὅστις ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀκριβῶς πρὸ ἐξηκονταετίας ἐξιλαστήριον θυσίαν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα. Ἐξώθεν τοῦ οἰκίσκου ἐκείνου, τὸν ὁποῖον πληροῦσιν ἄλλοι Ἡπειρωτῶν καρδιαί, ἀλαζῶν θορυβεῖ ὁ καλπασμὸς τοῦ κατακτητοῦ, ὅπως καὶ αὐτοῦ τοῦ πένθους ταραξὴ τὴν σιωπὴν, ὅπως καὶ αὐτῆς τῆς προσευχῆς ἀνησυχίῃ τὴν γαλήνην.

Λαοί, οἵτινες δὲν ἔχουσι πατρίδα ἐλευθέραν, δὲν ἔχουσιν οὐδὲ τὴν θρησκείαν τῶν ἀθρόουδων καὶ ἀνενόητων, ὀδυνηρότερος δὲ λόγος δὲν ὑπάρχει ἄλλος τοῦ ταπεινοῦ τῆς ἀνθρωπίνης συνείδησιν περὶ τοῦ ὑπερτάτου ὄντος, τοῦ πιέζοντος τὴν εἰλικρινὴ καὶ ἐλευθερὰν ἐκδήλωσιν τῆς, καὶ τὸν ζυγὸν τοῦτον ἐδοκιμάσαμεν πάντες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ τοῦ Θεοῦ παριστάμενοι σήμερον, καὶ τὸν ζυγὸν τοῦτον ὑφίστανται οἱ ἀδελφοὶ πολλῶν ἐξ ἡμῶν καὶ ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦτον στένουσι πολλῶν ἐξ ἡμῶν αὐτὰ τὰ τέκνα.

Ἀλλὰ νὰ θρηνολογήσωμεν δὲν ἤλωμεν σήμερον ἐνταῦθα, Ἡπειρώται! εἰς τὸ νοῖον τοῦτον τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐλπίδος, ὁ ἀπελπισμὸς εἶνε ἀσέβεια καὶ βεβήλωσις τῆς ἀθανάτου μνήμης τοῦ μάρτυρος, οἱ θεῶν. Ὅχι! δὲν ἔχυσεν ἐκεῖνος τὸ αἷμα του ὑπὲρ πίστεως νεκρωθείσης, οὐδ' ἦσαν τέκνα θνησκούσης πατρίδος ὅσοι μετ' αὐτὸν ἐθυσίασθησαν ὑπὲρ τῶν δύο ὑπερτάτων τοῦ ἀνθρώπου ἀγαθῶν, τῆς θρησκείας καὶ τῆς πατρίδος· ὑπὲρ τῆς ἐλληνικῆς πατρίδος ἐχύθη αἷμα πολὺ καὶ πολὺ ἀκόμη θὰ χυθῇ, διότι οὕτω θέλουσιν αἱ βουλαι τοῦ Ὑψίστου, ὅπως δωρηθῇ καὶ ἡμῖν τὸ ἀξίον τοιούτων θυσιῶν ἀντάλλαγμα, ἡ ἐλευθερία, ἡ

τιμή του νόματός του και της δικαιοσύνης του αιώνα δόξα.

Αν του ευγενεστάτου των πόθων ήμων το γλυκογράμμα βάσκανος δαίμων εκάλυψε άμείστος διά των πυκνών της δουλείας νεφών και αύθις, αν μητρός ελευθερωτρίας ή φωνή μόλις άντηγήσασα εις τους θρομβούς και τας φάραγγας καί τὰ όρη της 'Ηπειρου εθεόβη άμέσως, ευχαριστώμεν τῷ Θεῷ των πατέρων μας, ότι ούτω ήθέλησεν, ότι ούτω άπεφάσισε. Μάτην δ' ύψιστος δέν παρατείνει την δουλείαν, τὸν ήριστον τούτον διδάσκαλον της ελευθερίας εις όσους την στερούται. Διά τούτου ή Θεία Πρόνοια έπλήτισεν όχι την παράσαιν φοικτῆς δουλοσύνης, αλλά πολύ μάλλον επεδίωξε παρ' ήμων αύτων τὸν δουλούντων συντοωτέρους τους άγωνας, ενεργοτέραν την πάλιν, δι' ής και μόνης δ Παντοδύναμος παρέχει εις τους άξιους ελευθερίας λαοί, ότι πάνοπλος άσπότης μας κατακρατεί απ' αιώνα.

Δέν είνε θεός ιερεμιάδων δ θεός των πατέρων μας; κλυθύναι και δακρύων, στεναγμών και θρήνων δέν έγει ανάγκην; όταν άνήρχετο επί του Γολγοθά δέν έξελιπάρε τον οίκτον, ούδ' έζήτει νά σωσώση τῶς σφαγιαστάς του άνέβαινεν εκεί, όπως πήξη περίοπτον τὸν βρόμὸν, από του όποίου αλώμεν λυχόνες δέν σκορπίζη τας άκτίνας της άληθείας και της δικαιοσύνης και της ισότητος, της άγάπης και της έλπίδος έφ' όλοκληρον την άνθρωπότητα.

Ατελή πίστιν θα δείξωσι πρὸς αὐτὸν οἱ πιστεύσαντες εις τας θείας άρχάς του, αν μη ώσι πρόθυμοι και τὸ παράδειγμα του να ακολουθήσωσι. Και ή 'Ηπειρος κατ' έξοχην λάτριν του Χριστοῦ χώρα, ακλόνητος εις την πρὸς Αὐτόν πίστιν της δέ έμμείνη ακολουθούσα τὸ παράδειγμα του, θα έμμείνη εις τὸν άγωνα των τέκνων της, άντλούσα έλπίδα και εξ αὐτῶν των άτυχημάτων, θαρρυνόμενη και εξ αὐτῶν των προσκομμάτων.

Σκορπίζουσα ή 'Ηπειρος άπανταχοῦ της ύψηλίου τὰ φιλόπονα τέκνα της μένει πιστή θεματοφύλαξ των κεκτημένων γερόντων, των γυναικῶν και των άθώων παιδιῶν. Συσπειροῦται σήμερον δ έσμός ούτως των άδυνάτων πλασμάτων περίφοβος εις τὸν έσκαπφάντων κακῶν επί την μεγάλην πατρίδα εν ταις εκκλησίαις, όπως άνασφύρη κεκρυμμένον επί του κόλπου κηρίον και άνάφη αὐτό εις την μνήμην του μάρτυρος της πίστεως και της πατρίδος Γεωργίου. Ασπλος, γυμνή, άποστατέυτος, μήτηρ άνευ τέκνων, πατρίς άνευ ανδρῶν, εύχεται γονατιστή πρὸ της λιτῆς εικόνας του νεομάρτυρος την επάνοδον των τέκνων της, τὸν πλείστον ευτυχιστέρων αὐτῆς, ότι ζῶσιν υπό οὐρανὸν ελευθέρων, ένθ' έκείνην σκεπάζει της δουλείας τὸ άδιαπέραστον σκότος.

Ελπιώμεν εις τὸν Θεόν και εις τους μόχθους μας, ότι θα επανιδώμεν την πατρίδα συναποφέροντες μαζί μὲ τὰ κέρδη των βιωτικῶν άγώνων και εκίνο τὸ κέρδος, τὸ όποιον αὐτὴν μέν θα καταστήσῃ αληθινήν πατρίδα, ήμας δέ εὐάνδρου χώρας άντάξια τέκνα. Αn άτυχήσασα έκείνη δέν ήδυνήθη δι' μας δόση κατά την γέννησιν μας, ότι εις τὸν άνθρωπον άνήκει, άρμόζει εις τὰ τέκνα να δώσωσιν, ότι έλλείπει εις την μητέρα, ότι αὐτὰ τὰ τέκνα της εις ελευθερίας χώρας άποδημούντα άπολαμβάνουσιν.

Ελευθεροί ήμεῖς εὐλογοῦμεν σήμερον την μνήμην του νεομάρτυρος άρμόζει να μη λησμονώσωμεν τὸ έδαφος, όπερ πατούμεν, άνάγκη να έθυμώσωμεν διὰ τίνων άγώνων κατορθώθη, ώστε ο σημῖος οὗτος χώρος άδιεβήλωτος από της καχυπόπτου έποπτείας τυράννου να άποτελέσῃ τὸ ακάλυτον έντεκμητήριον τέκνων δεδουλωμένης πατρίδος. Ένθυμηθώμεν, ότι χθές έτι ένταῦθα, έν τῇ πρωτεύουσῃ της ελευθερίας πατρίδος, κέντρο των πόθων και δούλων και ελευθέρων Έλλήνων, συνέρρειον εκ πάσης γῆς τὰ τέκνα των άπανταχοῦ Έλλήνων, όπως άγωνισθῶσι τὸν άγωνα της ελευθερίας πάσης Έλληνικῆς χώρας, όπως άγωνισθῶσι τὸν άγωνα της ελευθερίας και ήμων των 'Ηπειρωτῶν.

Τῆς κοινῆς μητρὸς οἱ τιρωοί άγῶνες άπέτυχον, αἱ θυσίαι δέν έτελεσφόρησαν. Αλλά πρώτοι ήμεῖς όρέομεν κλονιζομένην να στηρίξωμεν

την κοινήν μητέρα, πρώτοι ήμεῖς να έλθωμεν εἰς τὰς προσπάθειάς αὐτῆς, δι' ὧν άγωνίζεται την περισυλλογήν των τέκνων της.

Ας περισυλλεγώμεν ήμεῖς περὶ αὐτήν. Η 'Ηπειρος ως χώρα καίτοι εκεί, όπου ή φύσις την έταξεν· άλλ' ως πατρίς οὐδαμῶ πρέπει να άνοχητήσῃ παρὰ εις τας καρδίας των 'Ηπειρωτῶν. Διεσπαρμένοι άπανταχοῦ, άσυντακτοί και άκέφαλοι, έξηθευήσαμεν την πατρίδα μας. Πρέπει να την ένισχύσωμεν ένούμενοι.

Αἱ Αθήναι είνε κέντρον των πανελληνίων πόθων· εὐλόγως άποτελοῦσι τοῦτοσιν και των 'Ηπειρωτικῶν πόθων. Αλλά τούτο δέν άρκεί λεγόμενον, πρέπει και δι' έργων να καταστή τοῦτοσιν.

Υπάρχουσιν ένταῦθα τόσοι 'Ηπειρώται όσοι οὐδαμῶ αλλαχοῦ· υπάρχει καίτι πλείτερον τούτου, αἱ φιλανθρωπικῆς των 'Ηπειρωτῶν αιδελοφότης. Διά τί να μη καταστή αὐτὴ τὸ υπόδειγμα του σχηματισμοῦ όμοιον άδελφότητων άπανταχοῦ, όπου υπάργουσιν 'Ηπειρώται, εν ταις επαρχίαις της ελευθερίας Έλλάδος, της Αιγύπτου, των Βαλκανικῶν Κρατῶν, και διά τί να μη άποτελέσῃ τὸν πυρῆνα της συγκεντρώσεως όλων τούτων των φιλοτῶνων και φιλοπατριῶν όμάδων; Διά τί ένταῦθα εις τὴν κεφαλῇ και την καρδίαν της ελευθερίας πατρίδος να μη εγκαθιδρυθῇ της 'Ηπειροῦ ή κεφαλὴ και ή καρδιά δίδουσα την διεύθυνσιν και την κίνησιν εις τους άπανταχοῦ εξακλουμένους βροχιόνες της;

Οὕτω συγκεντρώμενοι εν μαζί θελήσει, εν διοικήσει ενιαία και ελευθερά επιτυχόμενοι, τι εις την 'Ηπειρον δέν δύναμθα, οἰονεῖ αὐτόνομον κυβερνήσιν, ής ή δύναμις καί καίτοι εις την όμόφωνον βούλησιν των 'Ηπειρωτῶν, και ής ή ζωτικότητα εξαρτάται από την ευγένειαν των άγώνων αὐτῶν και από την άφιλοκέρδειαν των προσπαθειῶν των. Καταθέτοντες εκτός, μακριὰν της Πανηπειρωτικῆς ταῦτης έδότητος πάντα ταπεινὸν πόθον ή φιλοδοξίας ή ιδιοτελείας και προσκομίζοντες έκαστος, ότι δύναται, σὺν ταῖς εύχαις και την ενεργείαν, σὺν τοῖς πόθοις και τας θυσίαις, θα δείξωμεν, ότι εν 'Ηπειρῷ δέν έχομεν ελευθερίαν πατρίδα, τούτ' έστιν αληθινήν πατρίδα, εἴμεθα ικανοί εξωθεν να εγκαταστήσωμεν αὐτὴν την πατρίδα εις την γενέτειραν 'Ηπειρον. Καί ή εν άπιστορῇ έχουσα τὰ τέκνα της 'Ηπειρος οὕτω θέλει να ίδῇ αὐτὰ επανακαμπτόντα εις τους κόλπους της, φέροντα εις αὐτὴν τὸ δῶρον οὐ αὐτὰ ταῦτα κατέστησαν άξιον δι' έργων.

Ακριβὸς νῦν, ότε μικροῦ ιδέσης να γίνωμεν ελευθεροί, πρέπει αντί άπογοητεύσεως να άντλήσωμεν τὸ θάρρος, να διπλασιάσωμεν τους άγῶνάς μας. Ίδετε, εκεί κάτω, πὸς αἰματόλουστος παλαίει ακόμη άγῶνα υπὲρ ελευθερίας υπεράνω θρόνων, της ελευθερίας τού νεωτέρου Έλληνισμοῦ δ άκοίμητος βωμόδ, ιδέτε όποῖον παράδειγμα άντοχῆς και καρτερίας δίδει εις τας δ' υμῶντας άδελφάς της ή άθανάτος Κρήτην. Η Κρήτη θα επανέλθῃ εις τους κόλπους της κοινῆς μητρὸς, διότι τὸ θέλει δ Θεός, διότι τὸ θέλει Η Κρήτη!

Πρέπει να θελήσωμεν τὸ αὐτό, όπως τὸ θέλει Η Κρήτη, οὐδ' άρμόζει εις την χώραν των Σουλιωτῶν και των Παργίων να υπολειφθῇ εις την άναπόφευκτον ή μάλλον εις τὸν άρεξέμενον άγῶνα της ένώσεως άπάντων των τέκνων της Έλλάδος. Αθενεῖς ως διεσπαρμένοι ένισχυθώμεν ένόμενοι, συμπλέξωμεν τὰς χεῖράς μας όπουδήποτε εύρισκόμεθα και τείωμεν αὐτάς συμπεπλεγμένας έδῶ, εις τὰς Αθήνας, στηρίζοντες κραταῖν των τυχῶν μας την ένιακιν διοίκησιν. Σχηματισώμεν άπανταχοῦ άδελφότητα· τίς άλλη ευγενεστέρα και ύψηλότερα φιλανθρωπία του να ένδύσωμεν την γυμνήν ελευθερίας πατρίδα μας και συναρμόσωμεν ταύτας πρὸς την κεντρικήν εν Αθήναις καθιστάμεν δρατὴν και πρόχειρον έπικουρον την ηνωμένην 'Ηπειρον εις τὰ άπανταχοῦ τέκνα της, εις τὰς δούλας άδελφάς της, εις την ελευθεράν μητέρα της.

Οὕτω και μόνον θα δείχῶμεν άξιον ελευθερίας

πατρίδος, οὕτω και μόνον πρεπόντως θα έσπείζωμεν την μνήμην του νεομάρτυρος Γεωργίου, οὕτω και μόνον άληθινά θα εὐλογώμεν τον όμο των πατέρων μας.

ΕΞ ΑΡΤΗΣ

12 Ιανουαρίου 1898.

Ηρξατο από τινος ή εκ της γεφύρας συγκαλονία των κατοίκων της πόλεως ήμων μετά των του Όθωμανικού Κράτους. Έκτοτε ή μεγάλη υπερτίμησις των τρεφίμων ήρξατο εκπίπτουσα και τὰ διάφορα έδῶμα υπετιμήθησαν ως λ. γ. τὸ κρέας, τὸ γάλα, δ τυρός, τὸ βούτυρον κ. λ. — Η εργατικὴ τάξις ανέλαβε και πάλιν την συνήθη εργασίαν, καλλιεργούσα τὰ εν τῷ Όθωμανικῷ έδάφει κτήματα των διαφόρων πολιτών. Ένεκα όμως της συσσωρεύσεως πολλῶν Τουρκικῶν στρατῶν περὶν του Αράχθου εν τῇ πεδιάδι, καθότι ή Τουρκία οὐδέν στρατιωτικὴν απέλυσεν εισέτι, οἱ άνθρωποι εξέρχονται μετὰ μεγάλης προφυλάξεως, καίτοι δημογραφικῶς βασιλεύει μεγάλη πειναρία εν αὐτῷ. — Αμειψόμενοι οἱ ένταῦθα Σύλλογοι, ήτοι δ 'Ηπειρωτικῶν και δ Κρηνητικῶν ήρχισαν τὰς συνελεύσεις των, ως και τὸ Γυμναστήριον επίσης ήρξατο νά λειτουργῇ. — Δυστυχῶς όμως οἱ άνθρωποι ένεκα της Έθνικῆς ήμων συμφορᾶς άπόλεσαν τὸν πρῶτον ζήλον των, δι' εἶχον πρὸ της ένάρξεως του πολέμου.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Η κοινότης Νεράδων και δ Πριμικήρης. — Ο μητροπολίτης Ιωαννίνων. — Συμβάτα.

Η κόμη ήμων πρὸ 30ετίας τῇ αἰμνήστῃ φροντίδι των βασιτῶν αὐτῆς Ἀγγ. Τσολάκη, Καρατάσου, Μπαλάνου κ. λ. δούσαντος επικοινότηθη, έχουσα ετήσιον εισόδημα υπὲρ των 2 εκκλησιῶν Σχολείων, ὅδων, υπανδρείων κορασιῶν κ. λ. πρὶ τὰ 250 20 [πράγκα, άλλ' άτυχῶς ένεκα κακῆς ή μάλλον έπειν παραλόγου διακῆσεως εισπρακτόρων χρεωσάντων εκ προέσεως τὸ χωρίον περὶ τὰς 500 λίρας στηρίζομεν εις τὰ των έλευν, εξ ὧν επληρώθησαν οἱ μόνον άποθεματικὸν κεφάλαιον, δέν κατορθώθη είσι επί τόσον χρόνον τίποτε· άλλὰ και προκοινηματα οὐκ ὀλίγα μένουσιν απλήρωτα, ὀφίμαι, γέφυραι, Σχολεῖα κ. λ. εν άθλίᾳ καταστάσει εύρίσκονται και οὕτω αἱ διατάξεις των εύργετῶν δέν εκπληροῦνται. Μόνον δ αἰτιμα Τραπεζοπόλος εν τῇ διακρινούσῃ αὐτὸν φιλοπατρία έμεριμνῶς διὰ τὸν σχηματισμὸν άποθεματικῶν εκ 400 20 [πράγκων άτινα παραλήμμεν μέχρι τούδε μένουσιν εις χεῖρας του εν Ρουμανίᾳ Ἀρ. Ἀνανία καθόσον οἱ εκ των έπιτροπῶν κα. Πριμικήρης και Κηρύκου πληρεξουσιστοτήναι παρὰ της κοινότητος κατὰ τὸ παραλθόντα διὰ την παραλαβὴν και τοποθέτησιν αὐτῶν έντοκος, δέν κατορθώσαν τούτο επί ζημῆς κοινότητος, ένεκα της μεταξὺ των άναρμίας δυσπιστίας τίς των δύο να τὰ λάβῃ και οὕτω αὐτοατελής υπήρξεν ή αντιπροσώπευσις των. Ίδωμεν ήτ' τί θα γείνη κα' όσον πολλαπλὰ ζητήματα υπάργουσιν επείγοντα διαρρυθμίσεως, ως τὸ άποτέλεσμα της εις Ρουμανίαν μεταβίσεως του κ. Πριμικήρη εκ μέρους της Κοινότητος δυνάμει συμβάσεως πρὸς πώλησιν της εν Ιασίφ οικίας Καρατάσου διατελούσης ως Ρουσ. Προξενείου. Κατὰ την άνοιξιν του 1896 δ κ. Πριμικήρης εξελήχθ' ως έπίτροπος Ἀγγ. Τσολάκη εις άναπήρωσιν του Γ. Ἀνανία, θανόντος άνευ αντικαταστάτου κατὰ τὰς διατάξεις της Διαθήκης της ερμηνείας δωρητῆς. Τότε λοιπὸν δ εκ Μπαχίας γέγων διὰ των άπαιτητικῶν αὐτοῦ επαγγελιών έπεισέ τινας των κατοίκων και ιδία τους εφόρους τους και συναδέλφους του Δ. Νικολαΐδην και Γ. Β. Σωτήρη (οὗτος εἰρήσθω εν παρόδῳ, ότι έτρεπε τυφλὴν έμπιστοσύνην τῷ κ. Πριμικήρην φέρουσιν αὐτὸν ήτ' να κτυπᾷ τὸ κεφάλι του κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον) εἰτινες υπέγραψαν σύμβασιν, δι' ής ως επληροφωρήθην υπόχρεο τὸ ήθηεις πατριώτης την πώλησιν της άναφερομένης οικίας αντί 3,000 και πλέον 20 [πράγκων λαμβάνων ως άμοιβὴν 25 0 [0 της ὅλης αξίας και οἱ υπογρά-

ψαντες άνάλογα ποσά. Ὅποια φιλοπατρία! Μεταξὺ δ' εκείσε κατ' Αὔγουστον επανήλθεν άπρακτος μη δυνήεις ν' άπολαύσῃ πλέον των 750 N. μέμφεται δ' ήτ' τὸς κκ. Βόλγαν και Κηρύκον συνεπιτρόπους του εἰτινες προσέβαλον την υπογραφήν του Καθ. Έπιτρόπου κ. Κ. Γ. Κουρτίου εν τῷ εκλογητικῷ έγγραφῳ ως μη γνήσιον, και ήναγκάσθη συνεπείρ τούτου να επικήτησῃ την επικύρωσιν δικαστικῶς άικμένης επί 3 μήνας εν Ιωαννίναις, καθ' δ διάστημα ή εν Ρωμανίᾳ παρουσία του ήτο χρησιμωτάτη, διότι τότε αἱ λέγει θ' άπελάμβανε σπληνκτικὸν ποσόν, ένεκα της μοναδικῆς περιστάσεως, της διακείσε εις Νοσοκομείον της ερμηνείας οικίας παρὰ τινος χήρας διαθεσάσης πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου 250 χιλιάδες πράγκα άλλ' άτυχῶς ταύτη εἶνε ή μητέρα της Κοινότητος μας να χαρηντοβατῇ. Έπειδὴ δέ ή παρούσα αξία της πώλησεως εἶνε άσύμφορος τῇ Κοινότητι, διότι άπολαμβάνει ένοίκιον ετήσιως 25 λίρας Όθ. εκίθη εύλογος ή άνάγκη της της πληρεξουσιστοτήτος του κ. Πριμικήρη ήτις οὐκ ὀλίγον έλύπησεν αὐτόν. Ο μνησθεῖς νεάζων γέρον άν δέν επήντησιν την πώλησιν της ήθησεως οικίας κατώρθωσεν όμως την παραλαβὴν των ένοικίων αὐτῆς εξ 110 εκισοφράγκων, άτινα άφείλεσάτα παρνοῦσάται σήμερον λέγων ότι 60 τούτων άπόλεσε κα' όδὸν τὰ δέ λοιπά έδοπάνησε διὰ διάφορα έξοδα του. Μέχρι τούδε δέν κατορθώσε ν' άπολογηθῇ οὐδέν περὶ της εν Ρωμανίᾳ περιδείας του. Τούτου ένεκεν ή παρούσα έπορία άποτελουμένη εκ των έντιμων και δραστηρίων πατριωτῶν Δ. Νικολαΐδην, Ν. Χαρισιάδου και Σ. Τραπεζοπολὸν άνέεστο τῷ α'. την έντολήν να ζητήσῃ διὰ της Μητροπόλεως των ιερῶν τούτων χρημάτων, άπολογία, άπερ ως μη ώφειλεν έθεῖν εις χεῖρας του και κατακρατῇ. Δέν ήρκει δέ τούτο άλλὰ και κατὰ τὸ 1895 δ κ. Ἀνανίας έδωκεν αὐτῷ καλὴ τῇ πίστει εκ του άποθεματικῶ 42 εκισοφράγα. πρὸς έπίδοσιν τῇ ὁδῷ έπορίε, άλλὰ και ταῦτα ήρηνίσθησαν. Οὐαί! τί θα γείνωμεν; έως ν' άπαλλαγώμεν των άλλων, ήτ' παρασιάζονται κλέπτει με ποδήματα' άλλ' αἱ λάβῃ υπ' όψει δ έρωτηλήτους γέρον, δι' ιὰν έμωρνήθῃ από τὰ άδόλεσχα γύναια υφίστανται εισέτι άνδρες, ύψηλά κατεχόντες την άποστολήν των, εἰτινες επ' οὐδενί λόγῳ θα έπιδείψωσιν αὐτῷ να φάγῃ τὸν έβόλον της χήρας, προροισθέντα εκπαλαῖ δι' έπερὶ σκοπούς. Καί δ γράφωμεν τὰς γραμμάς ταύτας άλλῶν έτερον πρότερον περὶ αὐτοῦ Ιδεάν και πολλάκις διὰ των στηλῶν τούτων εύζυνησα τὰ πρότερον έργα του (στάκτῃ στά μάτια μας) άλλ' ήτ' μετά συντριβῆς καρδίας και δικαίας άγανακτίσεως υπογράφει εν πεποιθήσει τὸ τὸ Ἀρμενίου δσρακον, εύελπιστῶν ότι θα συμμορφωθῇ, τούτων εν εἶνε διαθεμιμένη να έναργῇ πᾶν άπορῶν την Κοινότητα και ιδίᾳ δαπάνη. Έπειδὴ ή εν Ιωαννίναις Μ. Δημιογοροντία δέν συνερίζει οὐδέν ενεργήσῃ διὰ τὰ κατακρατούμενα κοινοτικά χρήματα, καίτοι ήτ' Κοινότης και ή Έπορία άναγερθή· δ δέ Πριμικήρης καυχεται διὰ την υποστήρηξιν του Μητροπολίτου Ιωαννίνων τὸν όποῖον ή άμερόληπτος και δραστηρία ενεργεία ιὰν έγίνετο, άλλοῖα θα υπήρξ' σήμερον ή κατάστασις των έλευν τόσον Νεράδων, όσον και άλλων πολλῶν του Ζαγορίου. Δυστυχῶς δ Σεβ. Μητροπολίτης Γρηγόριος, αν και επί πενταετίαν δλην εύρίσκειται παρ' ήμιν, εν τούτοις μένει εν τῷ Μητροπολιτικῷ μαγαζῷ των Ιωαννίνων και δέν επισκέψῃ εἰρή άπατ ή εν τῇ δικαιοδοσίᾳ του χωρία άτινα άνάγκην έχουσι της παρουσίας του πρὸς έξομάλυνσιν πολλαπλῶν ζητημάτων. Ευχόμεθα να εύρισκώμεν θεάπαινθόμεν.

Αριστ. Κούρτ...

Εἰς την σύζυγον και θυγατέρα του γενικοῦ δικητοῦ Ιωαννίνων δ Σουλτάνος άπέμεινε τὸ παράσημον «Σερακάτ» α' τάξεως. — Εν Παρναμνίᾳ εξεργαφῇ πυρκαῖα εις την συνοικίαν Ταρακίου εκ της οικίας Σαλχῆ ήτις όμως περὶ μισθὸν άνευ μεγάλων ζημιῶν. — Καλοῦνται όπως έμφανισθῶσιν εις τὸ κακογεγονέον Ιωαννίνων και δικασθῶσιν οἱ εκ του χωρίου Τζιόρα

Λεβίμισα της Παραμυθίας Δημ. Βασιλείου, Γεωργιάς Χρήστου, Μήτρος Χίτου Μπίτης και Κώστας Ράνου. Ωστόσο καλεῖται να δικασθῇ δ εκ του χωρίου Δερμιάνης του Δεσκαβίκου κατηγερομένου διὰ των πόθων του συγχωριανού του Κύρκη Αποστόλου. — Καλεῖται δ φυγοδικῶν Στέργιος Τενεκές Καντακιώτης να έμφανισθῇ εις τὸ πρωτοδικεῖον Κονίτης και δικασθῇ μετὰ του συγκατηγορουμένου Γιαννούλη Γεωργάκη Σιούμου Φουρκιώτη διὰ την άποδιδόμενιν αὐτοῖς κατηγορίαν. — Η εν Αῶλῶν διεύθυνσις των εν Ιωαννίναις Αὐτοκρατορικῶν κτημάτων γνωστοποιεῖ ότι εκτίθεται εις πλειστηριασμὸν ή πακτωσις διὰ μίαν πενταετίαν των εις την ιδιαιτέρην περιουσίαν του Σουλτάνου υπαγομένων κτημάτων, ήτοι του εις την περιφέρειαν Ιωαννίνων υπαγομένου χωρίου Βελτισία, 9 άγρών εις Παγώνην και 24 τσφλίκων εύρισκόμενων εις την περιφέρειαν Βαράτιου.

ΡΙΖΑΡΕΙΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΣΧΟΛΗ

Πρὸ ήμερῶν τὸ συμβούλιον της Ριζαρείου Έκκλησιαστικῆς Σχολῆς προέβη κατὰ τὰ υπό της διαθήκης διατεταγμένα εις εκλογὴν τριῶν υποψηφίων συμβούλων πρὸς πλήρωσιν της θέσεως του εκ Κρήτης συμβούλου, οὗσης και ης ένεκα τὸν θάνατον του Ιωάννου Λιμπρίτου αὐτοῦ. Κατὰ την γενομένην εκλογὴν εξελήχθησαν οἱ κ. Γεώργιος Χατζηδόκης καθηγητῆς της φιλοσοφίας εν τῷ Έθνικῷ Πανεπιστημίῳ, Θεόδωρος Λιμπρίτης άντισυνταγματάρχης του μηχανικοῦ και Λουδοβίκος Νικολαΐδης άνωτερος υπάλληλος της Έθνικῆς Τραπεζῆς, τὰ όνόματα δέ τούτων υπεβλήθησαν υπ' υπογραφῆς των Έκκλησιαστικῶν υπό τὸ δικαιοκρίτη συμβουλίου της σχολῆς, δ δέ υπογράφ εκ των τριῶν τούτων υποψηφίων θέλει εκλέξῃ ένα, δι' και θέλει διορίσει συμβούλον της σχολῆς. Μετὰ τὸν διορισμὸν τούτον τὸ δεκαμελὲς συμβούλιον της Ριζαρείου σχολῆς έσεται πλήρες, μηδεμιᾶς θέσεως οὗσης κενῆς.

Επίσης τὸ αὐτὸ συμβούλιον προέβη εις την εκλογὴν και τὸν διαδόχον, του άλησημνήτου καθηγητοῦ Ἀριστείδου Σπαθῆκα και εξελέχτο κατὰ πλειοψηφίαν τὸν κ. Γεώργιον Καρβούνην εκ Μεσολογγίου, επί εκκοπινταετίας καθηγητῆς εν τοῖς εν Αθήναις δημοσίαις γυμνασίαις. Τούτον κατὰ τὰ νενομισμένα προέτεινεν εις τὸ επί των Έκκλησιαστικῶν υπουργεῖον, όπερ προέβη και εις τὸν διορισμὸν του.

ΔΟΝΑΙΝΟΝ, 16 Ιανουαρίου. — Ο α' Ημερολόγιος Ταχυδρόμος άγγέλλει, ότι δ Σεβ. Κάρου προσεβήτη της Αγγλίας εν Κωνσταντινουπόλει κατέστησε γνωστὸν τῷ κυρίῳ Ζηνοβίῳ, πρεσβυτῇ της Ρωσίας ότι έλαβε διαταγήν να υποστηρίξῃ την υποψηφιότητα του πρίγκηπος Γεωργίου της Ελλάδος ως γενικοῦ δικητοῦ της νήσου Κρήτης.

ΑΥΤΟΘΙ, αὐθιμέρον. — Τηλεγράφημα εκ Κίλεως πρὸς τὸν Πριμικήρην Τηλεγράφων βεβαιεῖ ότι δ Σουλτάνος κατέστησε γνωστὸν τοῖς πρεσβευσά των Μ. Δυνάμεων ότι δέν ήθελαν να δεχθῇ την υποψηφιότητα του πρίγκηπος Γεωργίου ως γενικοῦ δικητοῦ της νήσου Κρήτης, διότι τοῦτος διορισμὸς οὐδέν άλλο θα ήτο ή ένωσις, υπό άλλην μορφήν, μετὰ της Έλλάδος.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, αὐθιμέρον. — Η εορτὴ του Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου εὐστάθῃ πανταχοῦ μετ' άπεριόριστου ένθουςιασμοῦ. Οὐδέποτε ή πρωτεύουσα εστιασπολίτιδι και εφορτασμένη μετὰ τόσης μεγαλοπρεπειας. Εἰς τὸ επίσημον γεῖμα τὸ όποῖον δ αυτοκράτορ προηγούμενος εις τὸ διπλωματικὸν σωμα, δ Δουδ δέ Νασίφ, πρεσβυτῇ της Γαλλίας, έτερε την τακτικὴν του Έρμπερδ Αετοῦ, ήν δ αυτοκράτορ άπέμεινε αὐτῷ.

ΔΟΝΑΙΝΟΝ, 18 Ιανουαρίου. — Η κρατούσα γνώμη εἶνε ότι ή υποψηφιότης του πρίγκηπος Γεωργίου της Έλλάδος εις την θσιν του δικητοῦ της Κρήτης επί τέλους θα βριαυέσῃ.

ΔΟΝΑΙΝΟΝ, 19 Ιανουαρίου. Οἱ Ἐκατοῖν γράφουν ότι ή επινυχία της υποψηφιότητος του πρίγκηπος Γεωργίου εἶνε βεβαία, παρ' όλας τὰς προβάλλομένας δυσκολίας. Η Ρωσία θεμιτάτα υποστηρίζει αὐτήν, ή Αυστρία μόνον άδιστάται όπως εύχαριστήσῃ άλλους. Η Γερμανία άρχιζει να δεικνύη σημεῖα υποχωρήσεως, βεβαίως δέ άπάναν της πληρους συμφωνίας των Δυνάμεων να υποχρεωθῇ ή Πύλη να ένδυσθῇ.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, αὐθιμέρον. — Η Ρωσία ελπίζει ότι θα υπερικήσῃ την αντίορσιν κατὰ της

υποψηφιότητος του πρίγκηπος Γεωργίου, εν περιπτώσει δέ άποτυχίας θα απέχῃ να μεριμνᾷ περὶ του Κρητικοῦ ζητήματος.

ΤΕΡΙΕΣΤΗ, αὐθιμέρον. — Η «N. Ημέρα» δημοσιεύει τηλεγράφημα εκ Ρώμης καθ' δ πάσαι αι Δυνάμεις συνεφωνήσαν να υποστηρίξωσι την υποψηφιότητα του πρίγκηπος Γεωργίου και ότι έπικεῖται να επιστεγῇ ή συναίνεσις του Σουλτάνου αν δ πρίγκηψ προσλάβῃ ως βοηθὸν αὐτοῦ Γερμανὸν άξιωματικὸν παρὰ τῇ τουρκικῇ υπηρεσίᾳ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, αὐθιμέρον. — Ο «Χρόνος» δημοσιεύει τηλεγράφημα εκ Βιέννης καθ' δ ή Γερμανία έπεισθῇ υπὲρ της Ρωσίας να άποδεχθῇ την υποψηφιότητα του πρίγκηπος Γεωργίου. Εἰκάζεται ότι ή Γερμανία επήνυξε άντάλλαγμα άλλαχοῦ. Τὸ ζήτημα εύρίσκειται εις τὰς παραμονάς της λύσεως αὐτοῦ. Τὰ υφιστάμενα προσκόμματα θα υπερνικήθωσιν εξ ανάγκης, διότι, καταπονημένης της υποψηφιότητος του Γεωργίου, ή Εὐρωπαϊκή συμφωνία θα διασπαθῇ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, αὐθιμέρον. — Η Γερμανική Κυβέρνησις επρότεινε ως υποδιόκην της Κρήτης και συμβουλον του πρίγκηπος Γεωργίου τὸν εν τῷ τουρκικῷ στρατῷ υπηρετοῦντα Γερμανὸν άξιωματικὸν Χδβ-πασσά.

ΣΟΦΙΑ, 19 Ιανουαρίου. Αἱ εφημερίδες άποδίδουσι μεγάλην πολιτικὴν σπουδαιότητα εις τὸν έπισήμως γνωσθέν γεγονός, ότι δ Στεφάνφ, πρόεδρος του Γ'πουργικοῦ Συμβουλίου, κα συνοδεύσῃ τον πρίγκηπα Φερδινάνδον κατὰ τὸ προσεχές εις Πετροῦπολιν ταξείδιόν του.

ΒΕΛΓΙΓΡΑΔΙΟΝ, 19 Ιανουαρίου. Ο Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος και δ πατήρ του Μιλάνος άνεχώρησαν όπως παραστῶν εις τὰς εορτάς του Βράχμ. Η έπίθεσις κατὰ του Μιλάνου εξακολουθεῖ πάντοτε μετὰ μεγίστης σφοδρότητος.

ΔΟΝΑΙΝΟΝ, 19 Ιανουαρίου. Ο Σώλοβαρ ιδήλωσεν εν τῷ Γ'πουργικῷ Συμβουλίῳ ότι ή Κίνα άπεδέχθη τὸ υπό της Αγγλικῆς Κυβερνήσεως προστενεθὲν δάνειον.

Οἱ ιεράρχαι της Κρήτης κατὰ την ήμέραν των Θεοφανείων άπηλθον εν τοῖς ναεῖς δέσπιν υπὲρ μακροχρεώσεως του Τσάρου και διὰ τὰς άλλας αὐτοῦ δωρεάς υπὲρ της άνοικοδομήσεως των καταστραφέντων ναῶν και εὐαγγλίων ιδρυμάτων, και διὰ την πρότασιν της υποψηφιότητος του πρίγκηπος Γεωργίου ως δικητοῦ της Κρήτης. Ἀμα ως ένυπόθετο τούτο εν Πετροῦπολει, δ Αὐτοκράτορ διὰ τηλεγραφήματός του πρὸς τοὺς εν Κρήτῃ Ρώσους πρεσβείους διέταξε, όπως εκκρασθῶσι τὰ θεματὰ του εύχαριστήρια πρὸς τὸν Κρητικὸν λαόν, μετὰ της διαβεβαίσεως ότι οὐδέποτε θέλει παύσῃ ενεργῶν υπὲρ των αληθινῶν συμφερόντων του Κρητικοῦ λαοῦ.

— Ηγγέλη προχθῆς τηλεγραφικῶς έπισήμως εις την Κυβερνήσιν εκ Λαυνοῦ ότι προχθῆς εν τῇ ἱταλικῇ Ναυαρχίᾳ έδῶθη γέναια υπό των Ναυάρχων εις τὸ Προεδρεῖον της Κρητικῆς συνελεύσεως. Διά τὸ αὐτοῦ τηλεγραφήματος άγγελείται και κατὰ την διάκειαν του γεμματος οἱ ναυαρχοὶ άποκαλυπτικῶς εδῶλσαν εις τὰ μέλη του προεδρείου ότι ή εκλογὴ του πρίγκηπος Γεωργίου ως δικητοῦ εἶνε γεγονός τετελεσμένον, ενένεκα δέ οσπῇ υφ' όλων των Δυνάμεων. Τὸ αὐτὸ τηλεγράφημα λέγει ότι εκτός των άλλων δ Ρώσος ναυάρχος ε

σον άφορᾷ τὴν Κρήτην δ κ. Μπύλλοβ εἶπεν ὅτι τὸ μόνον συμφέρον τῆς Γερμανίας εἶναι, ὅπως μὴ ἡ Κρήτη καταστῇ ἀντικείμενον ἐρίδων μεταξὺ τῶν Δυνάμεων καὶ ἀφετηρία νέων ταραχῶν διὰ τὴν Ἀνατολήν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ Κριτικὴ συνέλευσις ἀπέστειλε πρὸς τὸν ἡγεμόνα τοῦ Μυροβουνίου τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα :

Πρὸς τὴν Α. Γ. τὸν ἡγεμόνα Νηκόλαον.

Κ ε τ τ ί γ ν η ν

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ Βοεβόδα Πέτροβιτς ὡς κυβερνήτου τῆς Κρήτης, ἡ Ὑμετέρα Ὑψηλότης ἐξεδήλωσε πρὸς τοὺς Κρητας αἰσθήματα εὐγενῆ καὶ γενναῖα, ἅτινα παρήγαγον παρ' ἡμῖν ζωηρὰν συγκίνησιν.

Οἱ ἀγῶνες, οἱ διεξαχθέντες ἄλλοτε ἐπὶ τῶν Μαύρων Βουνῶν, εὗρον πάντοτε συμπαθεῖ ἡγῶν παρὰ τὰ Δεσφὰ Ὁρη. Εἰμεθα δὲ εὐτυχεῖς σήμερον, παρατηροῦντες τὸ ἀνάπαλιν καὶ ἐκφράζοντες ἐπὶ τούτῳ πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ.

Ὁ πρόεδρος τῆς Κρητικῆς Συνελεύσεως
Ι. Κ. Σφακιανᾶκης

Ὁ ἡγεμὼν Νικήτας ἀπήντησεν ὡς ἐξῆς :

ΚΕΤΤΙΓΝΗ 24)12 Ἰανουαρίου 1898.

Κύριον Σφακιανᾶκιν

(Πρόεδρον τῆς Κρητικῆς Συνελεύσεως)

Εὐχαριστῶ τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν τῶν Κρητῶν, διότι δικαίως ἐξετίμησε τὰ αἰσθήματα ἅτινα μετ' ὠδήγησεν κατὰ τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ ἐξαδέλφου μου Βοεβόδα Πέτροβιτς. Εὐχομαι ταχεῖαν ἐπάνοδον τῶν εὐτυχῶν ἡμερῶν τῆς Νήσου.

ΝΙΚΗΤΑΣ

— Ὁ ἐν Πετροπόλει ἀνταποκριτὴς τοῦ παρισίου «Βορρά» γράφων περὶ τῆς ἀπαιτήσεως τῆς Ρωσικῆς ὅπως πληρωθῇ ἡ ὀφειλομένη αὐτῇ πολεμικὴ ἀποζημιώσις λέγει, ὅτι ἡ Τουρκία ἐνθαρρυνθεῖσα ἐκ τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἐυκόλων νικῶν, ἐσκέφθη ὅτι τῆς εἶναι εὐκόλον νὰ γείνη καὶ κατὰ θάλασσαν ἰσχυρὰ ὅπως ἦτο πρὸ τῆς ναυμαχίας τῆς Σινόπης, ὅτε ὁλόκληρος ὁ στόλος αὐτῆς κατεστράφη ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Ναχιμώχ. Ἡ ἰδέα αὕτη ἀποδεικνύει ὅτι οἱ ὀθωμανοὶ πολυτεταμένοι δὲν ἐσωφρονίσθησαν ἐκ τῶν σωτηριῶν μαθημάτων τὰ ὅποια τὸσάκις ἔλαβον. Κατ' εὐτυχίαν ἡ Ρωσσία δὲν ἐπιτρέπει νὰ πραγματοποιηθῶσι σχέδια τὰ ὅποια διακυβεύουσι τὴν εἰρήνην τοῦ Αἴμου, θὰ ζημιώσωσι πρὸ πάντων αὐτὴν τὴν Τουρκίαν. Κράτος, τὸ ὁποῖον ἀδυνατεῖ νὰ πληρώσῃ τοὺς μισθοὺς πολλῶν μηνῶν τῶν ὑπαλλήλων του καὶ τοὺς τόκους τῶν χρεῶν του, πρέπει νὰ σκέπτεται περὶ ναυπηγήσεως, διὰ τῆς ἑλληνικῆς ἀποζημιώσεως στόλου, προωρισμένου τὸ πολὺ νὰ παρατάσσεται ἐν πομπῇ ἀπέναντι τοῦ Γιλδιζ ;

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Οἱ Τούρκοι μετὰ τριήμερον πεισματώδη μάχην, κατέλαβον τὰ κράσπεδα τῶν ἀνυποτάκτων Ἀγρᾶφων καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν κείμενα χωρία Μουζάκιον, Μυρομμάτι καὶ Χάρμαϊνα. Οἱ κάτοικοι ἀντέταξαν ἀπεγνωσμένην ἀντίστασιν ὑπὸ βροχὴν σφαιρῶν ὀπλῶν καὶ τηλεβόλων, ἀλλ' ἠναγκάσθησαν μετὰ ταῦτα νὰ ὑποχωρήσωσιν ἀνελθόντες εἰς τὰ ὑψηλότερα μέρη, διότι εἶχον ἐξαντλήσῃ τὰ πολεμοφόδια τῶν. Αἱ ἀπώλειαι ἀμφοτέρωθεν ἀναλόγως ἦσαν μέγισται· ὅταν δὲ οἱ Τούρκοι εἰσῆλθον εἰς τὰ χωρία ταῦτα, συνεπλήρωσαν τὴν ἐκ τῶν σφαιρῶν τῶν τηλεβόλων καταστροφὴν τῶν οἰκιῶν παραδόσαντες ὅλας τὰς ὑπολειφθείσας οἰκίας εἰς τὸ πῦρ, ἰδίᾳ δὲ τὴν μεγαλειτέραν καταστροφὴν ἐπέφερον εἰς τὸ Μουζάκιον τὸ ὁποῖον ὡς πολυπληθέστερον καὶ πλουσιώτερον χωρίον τῶν Ἀγρᾶφων εἶχεν ἀντιτάξῃ ἡρώικωτάτην ἀντίστασιν. Τὰ γυναικόπαιδα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μάχης, εἶχον ἀποχωρήσῃ εἰς τὰ ὀρεινότερα χωρία, μόλις δὲ

τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα καὶ τινὰ ἐκ τῶν πολυτίμων ἀντικειμένων τῶν κατ' ὁρώσαν νὰ συμπαράλθωσιν. Οἱ Τούρκοι δ' ἐπὶ εὖρον εἰς τὰ χωρία διήρπασαν ἅπαντα. Διεδίδετο δὲ, ὅτι ἐνεκα τῶν ἀπωλειῶν ἃς ἔσχον, ἀκάθεκτοι ἐκ μένους δὲν συνεκρατήθησαν καὶ κατέσφαξαν γέροντάς τινες.

— Ὁ Σαῖφουλάχ πασσᾶς μὴ κατορθώσας νὰ καταλάβῃ καὶ τὰ δύο ὑπολειφθέντα χωρία Κάπα καὶ Γραλίστα ἅτινα ὑπερησπίζοντο ὑπὸ 800 χωρικῶν καὶ 300 ἀνταρτῶν, ὑπεχώρησε καὶ ἐστρατοπέδευεν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Θεσσαλίας ἀποστείλας τὸν ἀξιωματικὸν τοῦ πυροβολικοῦ Ἀλῆ-Ριζᾶ πασσᾶν εἰς Τρίκαλα ἵνα κομίσῃ αὐτῷ νέας ἐνισχύσεις. Πράγματι ὁ Ριζᾶ πασσᾶς μεταβὰς εἰς Τρίκαλα παρέλαβε τὰ αὐτόθι διαμένοντα δύο τάγματα, τὰ ὅποια ἐθήκαν ὡς γνωστὸν τὴν πυρκαϊάν, καὶ ὠδήγησεν αὐτὰ τὴν ἐσπέραν τῆς προχθῆς εἰς τὸ μέρος ἐνθα ἐστρατοπέδευεν ὁ Σαῖφουλάχ.

— Τὴν Τρίτην ὁ Σαῖφουλάχ πασσᾶς ἐτοιχοκόλλησεν εἰς τὰ κατὰληφθέντα χωρία Μυρομάτι, Λαζαρίνα καὶ Ζακχαροποιεῖον προκηρύξιν, δι' ἧς περκαγγέλλοντο οἱ κάτοικοι τῶν εἰρημένων χωρίων νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς οἰκίας των καὶ πληρώσωσι φόρους, διότι ἄλλως ἀναγκασθήσεται νὰ δημεύσῃ τὰ ὑπάρχοντά των καὶ εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ χωρία των. Ἐὰν ἐπιστρέψωσιν ὑπόσχεται αὐτοῖς πλήρη ἀμνηστειάν. Ἐξ ἄλλου ὅμως μέρους ἐγνώσθη ὅτι ὁ Σαῖφουλάχ δὲν ἠρέεσθη εἰς τὴν ἀνωτέρω προκήρυξιν ἀλλ' ἀπέστειλε καὶ εἰς τὸν Μοίραρχον κ. Μεταξᾶν τῆς ἐν Μεσσηνικῷ ἐδρευούσης Μοιραρχίας Τρικκαλῶν ἐντονον ἔγγραφον διαμαρτυρίαν δι' ἧς περκαπονεῖται ὅτι αἱ ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ ὑποβάλλουσι τοὺς ἀντάρτας ὅτινες ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐξάπτουσι τὰ πνεύματα τῶν χωρικῶν ὥστε νὰ μὴ ὑπακούωσιν εἰς τὰ κελεύσματα τοῦ κυριάρχου Σουλτάνου, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰσβάλλουσιν εἰς τὸ θεσσαλικὸν ἔδαφος πρὸς ἐνεργεῖαν, ὡς διατείνεται, πάσης κλοπῆς ἢ ληστείας. Τὰ χωρία ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τὴν οὐδετέραν ζώνην.

— Εἰς τὸ χωρίον Δελίχανη τοῦ Βελεστίνου πολυάριθμοι Τούρκοι μεταβάντες ἀφῆρσαν τρία ὁλόκληρα ποίμνια ἀνήκοντα εἰς τοὺς ἐξ Ἀσπροποτάμου ἀρχιπομῆνας Μπάτζην, Τσιούτραν καὶ τὸν βουλευτὴν Γιαννουσίον Τάκην. Καὶ τὸ μὲν μικρότερον ποίμνιον ἐξ 600 προβάτων στείρων ὠδήγησαν εἰς τὸ Βελεστίνον, τὰ δὲ δύο ἄλλα εἰς Βόλον.

— Ἰπεβλήθησαν ἐξ Δικτάγματα ἀπονομῆς Β. χαρίτων εἰς καταδικούς, δραπετεύσαντας ἐκ τῶν φυλακῶν Ἀρτης καὶ οἰκειοθελῶς ἐπανελθόντας ἐν αὐταῖς. Ἐτοιμάζονται δὲ ἕτερα ὁδῶκα δι' ὁμοίας φύσεως καταδικούς εἰς τοὺς ὁποίους χαρίζονται οὕτω τὰ 3)4 τῆς ποινῆς αὐτῶν.

— Προχθῆς ἀργὰ ἀνεχώρησε δι' ἀτμοπλοίου τῆς ἐταιρίας Γουδῆ, ἐπιστρέφων εἰς τὴν πρῶν θέσιν του, κατόπιν ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς βεζυρικής διαταγῆς, ὁ ἐν Θεσσαλονικίᾳ γενικός πρόξενος κ. Παπαδιαμαντόπουλος μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Προξενείου. Ἐξέδωκεν ἐπίσης τὸ ὑπουργεῖον τὰς σχετικὰς διατάγας πρὸς ἀναχώρησιν τῶν προξένων Ἀδριανουπόλεως, Χίου, Μιτυλήνης, Βηρυττοῦ καὶ Ρόδου, οἱ ὅποιοι ἀναμένουσιν ἤδη τὰς προφορικὰς ὁδηγίας, ὅπως ἀναχωρήσωσιν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ ἐκ Δρυμάδων τῆς Χαμερρας φίλος συμπατριώτης κ. Ἰωάν. Α. Δέδες ἐτέλεσε ἐν Μεγάρῳ τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐν μέσῳ εὐχῶν καὶ εὐλαγιῶν φίλων τοὺς γάμους αὐτοῦ μετὰ τῆς διακεκριμένης δεσποινίδος Ἀφροδίτης Ἰω. Ὁρφανοῦ. Τοῦ στεφάνου δὲ ἀντήλλαξεν ὁ ἐκ τῶν ἐγκρίτων τῆς πόλεως κ. Γεώργ. Σχινᾶς. Εἰς τὸ εὐαχρίστον ζῆλον εὐχόμεθα βίον εὐδαίμονα, ἀνέφερον καὶ καλλιτεχνίαν.

— Ἀφίκετο ἐκ Πόρτ Σαῖδ μεταβαίνων εἰς Παγώνιον ὁ κ. Μηχ. Κισσονίδης.

— Ἐπανήλθεν εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Χρήστος Χρηστοβασιλῆς.

Σ. Α. Καλαφάτ. εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς πληροφορίες. — Δ. Κ. Ἄρτα, ἐπιστολὴ ἐλήφθη ἀπ' αὐτῶν. — Α. Μπ. Ἀλεξάνδρεια. Θὰ φροντισωμεν δι' ὅσα γράφετε.

«Οἱ πόνοι τῆς καρδιᾶς μου» ἐπιγράφεται συλλογὴ λυρικῶν ποιημάτων γεγραμμένα εἰς στίχους ὁμοιοκαταληκτοὺς καὶ μὴ, ὑπὸ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων νεαροῦ ποιητοῦ Ἀθαν. Τραχήλη. Ἡ ὅλη συλλογὴ συνίσταται ἐξ εἰκοσι ποιημάτων ὧν τὰ πλείστα ἐμπνέονται κυρίως ὑπὸ τοῦ αἰσθηματος τοῦ ἔρωτος, μεθ' οὗ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μετὰ λιτότητος καὶ ἀφελείας συνδέεται ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον τῶν ὁνείρων. Γλῶσσα καθαρῶς δημώδης κατὰ τὸ πλεῖστον ἄπταιστος, εἰς ῥέοντα στίχους ἐνιαχοῦ μὲν ἐκφράζοντας ὅλως πρωτοτύπους ἰδέας ἀλλὰ περιπαθῶς καὶ μετὰ δυνάμειος ἐξελισσομένους εὐρίσκει τις ἀπανταχοῦ τοῦ ἔργου. Οὕτω π. χ. τὸ πρῶτον τῶν ποιημάτων τὸ ὁποῖον ἀποτείνει πρὸς τὴν «ἀγάπην του» εἶνε πλήρης χάριτος καὶ ποιητικῆς ἀρμονίας ἐκφράζων ἐν ὀλίγοις ὅλον τὸν πόνον τῆς καρδιᾶς του.

Ἀγάπη μου

Ὅσοι κι' ἂν 'δοῦν τὴν ὠμορφιὰ
τῇ χάρι ποῦ σκορποῦνε
τὰ νειάτα σου 'λιογέννητη
νεράϊδα θὰ σέ πῶνε.

Μ' ἂν βλέπουνε τὰ σίδερα
ποῦ με κρατᾷς δεμένο
θὲ νὰ σέ 'λέγαν δῆμιο
φονεῖα καταραμένο.

Τοὺς κατωτέρω στίχους ἀποσπῶμεν ἐκ τοῦ παραπόνου τοῦ πρὸς τὴ «βρυσούλα» τοῦ χωριοῦ του:

Βασιλᾶ στο φύλλωμα κρυμμένα,
στῆς ἀνοιξὶς τὴν ὠμορφ' ἀγκαλιά
τ' ἀηδόνια μὲ τραγούδια πονεμένα
ἐπλέκαν τῆς ἀγάπης τὴ φωλιά.

Ἀνάμει' ἀπ' τὴν ἔρημη κοιλάδα
μ' αἰῶνι' ἀγάπη ἡ ῥεμματιά
τραγούδα μ' ἀπόκρυφην γλυκάδα
σὲ μιὰ λιγνὴ κλωνόγυρτη ἐτιά.

Κι' αὕτη σκυρτὰ μὲ περιφάνεια
γιὰ τὴν πολλὴ τῆς νεότητι κι' εὐμορφίᾳ
βολὲς τῆς ἐπλεκε στεφάνια
βολὲς κρυφὰ τῆς ἔπερνε φιλιὰ...

Ἀπὸ τὴν «Μιὰ νύχτα» ἐν ἣ εἰκονικώτατα παριστᾷ τὴν μεγάλην σύγχισιν τῆς καρδιᾶς του ἀναγινώσκωμεν τὴν τελευταίαν στροφὴν.

Μέσ' τὰ γλυκὰ χαράματα τῆς ἔριμος ἐν ἄγριο γιοῦλι
μὲ τὴν ἀμάλαγν δροσιὰ λουζόνταν τῆς αὐγούλας
γιὰ νὰ μὴν τῷδρη ἀστόληστο τοῦ ἡλίου ἡ πρώτη χιτῖδα
Στ' ἀντικρυνὸ κατάρραχο ὁ βοσκὸς μὲ τὴ φλογέρα
ἔστελνε στὴν ἀγάπην του τὰ ποῖα γλυκὰ τραγούδια
κι' ἀπὸ τὸν ἡλὸ ποῦ σκόρπαε συγοῦπνοῦς ὁ λόγος.
Ἀπ' τὰ πικρὰ χλωρόκλαδα τ' ἀηδόνι χαίρετοῦσε
τοῦ κόσμου τὸ ξημέρωμα...

κι' ἐγὼ ξαπτοσταμένο
στὸν ἄγκονά μου γύριζα νὰ πάρω λίγ' ἀνάσα.
Ὁμολογοῦμεν ὅτι βλέπτει τὸν ποιητὴν τὸ ὁμοίωμα τοῦ μέτρου. Τὸ δεκαπεντασύλλαβον τὸ ἐπὶ αἰῶνας ὅλους ἐξυμνῶσαν τὸ λιμέρι τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ τοῦ κλέφτη τὴν ἀγαπητικίαν, εἶνε ἀνεπαρκὲς τὴν σήμερον ἀπέναντι τὸσάυτης ποικιλίας μέτρων διὰ λυρικά ποιήματα. Ἐν τούτοις δὲν δυνάμεθα ν' ἀποκρύψωμεν ἀπὸ τὸν νεαρόν ποιητὴν μας, ἀπανταχοῦ σχεδὸν τοῦ ἔργου ἀρκετὰ προσόντα ἀληθοῦς ποιητικῆς ἰδιοφυΐας. Συγχαιροῦντες δὲ αὐτὸν ἀπὸ καρδιᾶς εὐελπιστοῦμεν ὅτι ἐν προσεχεῖ μέλλοντι θέλομεν ἰδεῖν ἔργα ἀντάξια πολὺ ἀνωτέρας κρίσεως.

Πα. Ἀλ.

Νέος ἐξ Ἠπείρου ὑπαλλήλος τελειότατος εἰς τὴν διπλογραφίαν καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην γραμμικὴν ἐργασίαν ὡς καὶ κάτοχος τῆς Γαλλικῆς ἔχων συστατικὰ εὐδοκίμου ἐμπορικῆς ἐργασίας ζητεῖ θέσιν εἰς ἐμπορικὸν γραφεῖον μὲ ἀμοιβὴν μετριωτάτην. Τὸν συνιστᾷ ἰδιαίτερος καὶ θερμὸς ἡ διεύθυνσις τῆς «Φωνῆς» εἰς τοὺς Ἠπειρώτας ἐμποροῦς.

Ὁ ἱατρός κ. Α. Ἀραβαντινὸς μετόκησεν εἰς τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου, οἰκία Μ. Μελᾶ ἀριθ. 15.